

ДО
ВЪРХОВЕН
АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД

Ч А С Т Н А   Ж А Л Б А

От Рая Стефанова Станкова,
с адрес :

с адрес за призоваване и
съобщения

срещу

ОПРЕДЕЛЕНИЕ № 6241 от
28.05.2015г. на ВАС, Шесто
отделение, постановено по ахд.№
6035 / 2015г.

УВАЖАЕМИ ВЪРХОВНИ СЪДИИ,

На основание чл.229, ал.1, т.1 от АПК, в законоустановения срок обжалвам Определение № 6241 /28.05.2015, постановено по ахд.№ 6035/2015г., с което жалбата ми срещу Протокол за резултати от проведен писмен изпит на 04.03.2015 г. в обявения конкурс за първоначално назначаване за заемане на две свободни щатни длъжности „съдия” във Върховен административен съд е оставена без разглеждане и производството по нея е прекратено.

Считам, че Определението е неправилно поради нарушение на материалния закон и допуснати съществени процесуални нарушения.

1. В противоречие с материалния закон е извода на съда, че *„конкурсната комисия за първоначално назначаване на длъжността „съдия” във Върховен административен съд не е административен орган по смисъла на § 1, т. 1 от Допълнителните разпоредби (ДР) на АПК а е колективен орган, който се*

определя чрез жребий от Висшия съдебен съвет (ВСС) само по повод провеждането на конкретния конкурс за първоначално назначаване“, с който е мотивирал прекратяването на производството пред него.

Не начинът на създаването, а овластяването със закон с административни правомощия придава качеството на орган на определена структура или лице.

Цитираният в обжалваното определение на ВАС текст на § 1, т. 1 от Допълнителните разпоредби на АПК гласи *„Административен орган“ е органът, който принадлежи към системата на изпълнителната власт, както и всеки носител на административни правомощия, овластен въз основа на закон.* Видно от съдържанието на нормата, начинът на вземане на решение и процедурата на създаване, не са сред критериите определящи административния орган като такъв. Фактът, че конкурсната комисия е колективен орган и че се определя чрез жребий от ВСС, не лишава комисията от административните ѝ правомощия, дадени ѝ от ЗСВл в чл.183 и следващите. Сред възложените ѝ от ЗСВл правомощия е и провеждането на писмен изпит и обявяването на резултатите от него. Самият акт на комисията, с който приключва първият етап на конкурса, а именно протоколът за обявяване на резултати, материализира волеизявление, с което за част от явилите се кандидати се създава право за по-нататъшно участие в конкурса, а за останалите се преклудира тази възможност. Този акт създава директно права и задължения за участниците, като за да породи това свое действие, законодателят не го е поставил в зависимост от издаването на акт на друг орган или потвърждаването му по някакъв начин, включително и от Висшия съдебен съвет. Следователно, правомощието за издаване на този административен акт е възложено единствено на конкурсната комисия, като той поражда едностранно права и задължения за адресатите. С оглед тези си характеристики, правомощията на комисията са „административни“ по смисъла на §1, т.1 от ДР на АПК, респ. последната покрива определението на АПК за „административен орган“.

Самият ВАС е изразявал становище, че изпитните комисии действат като орган на ВСС. Например в ОПРЕДЕЛЕНИЕ № 14445 от 02.12.2014 г. по адм. д. № 9187/2014 Г., VI отд. на ВАС се посочва *„Според чл. 183, ал. 1 ЗСВ, Висшият съдебен съвет е този, който съставя изпитните комисии. Следователно те действат като негов орган при провеждането на изпитите и оценяването на кандидатите. Извършеното от конкурсната комисия оценяване след обявяването на резултатите от устния изпит подлежи на оспорване пред ВСС по силата на общата разпоредба на чл. 81, ал. 1 АПК“.*

При преценка вида на оспорвания акт, следва да се отчитат правните последици, които поражда за участниците в производството. С протколът за обявяване на резултати от една страна се определят оценките на отделните кандидати. Същевременно и предвид разпоредбата на чл. 184, ал. 4 от ЗСВ и чл. 20, ал. 1 от Правилата за провеждане на конкурси за младши съдии и младши прокурори, за първоначално назначаване и за повишаване в длъжност и преместване на съдии, прокурори и следователи, с него се извършва отстраняване на кандидатите получили

оценка под 4,50 от по-нататъшно участие в конкурса. По отношение на този вид административни актове, ТЪЛКУВАТЕЛНО РЕШЕНИЕ № 2 ОТ 22.04.2008 Г. ПО ТЪЛК. Д. № 21/2007 Г., ОСК НА ВАС изрично посочва, че „като акт, засягащ пряко и негативно правата и интересите му, решението подлежи на самостоятелно оспорване от отстранения от процедурата кандидат”.

В случай, че протоколът на конкурсната комисия е акт, който не подлежи на обжалване, то за участниците, които не са допуснати до следващия етап в конкурса липсва правна възможност да защитят правата си. Това е така, предвид наличието на трайна съдебна практика, че те не могат да обжалват завършващия акт – класирането или решението за назначаване на един или друг участник, тъй като не са негови адресати.

Ако се възприеме такова тълкуване, на практика се стига до забрана за обжалване на акт, който засяга права и интереси на участвали в конкурса лица, без такава изрична забрана да съществува в ЗСВл. или друг закон. Подобно ограничаване на правото на обжалване противоречи на чл.120, ал.2 от Конституцията и на правото на защита по чл.56 от Конституцията и съставлява отказ от правосъдие, което е недопустимо.

2. Необосновани са и изводите в обжалваното Определение № 6241 от 28.05.2015г., че „...от данните по административната преписка се установява, че жалба вх. № 94-00-422 от 18.03.2015 г. е разгледана по надлежния ред, т. к. има произнасяне, макар и след постъпване на жалбата в съда”. Това заключение не кореспондира по никакъв начин с доказателствата по делото. „Надлежния ред” предполага произнасяне на непосредствено горестоящия орган, съобразно установена процедура и направено в рамките на срок, посочен в закон.

В конкретния случай, непосредствено горестоящия орган на конкурсната комисия се явява Висшия съдебен съвет, така както е прието и от ВАС в цитирано по-горе негово определение.

Процедурата за произнасяне по жалбата от страна на Висшия съдебен съвет, доколкото не е разписана изрично в ЗСВл, е тази по чл.81-98 от АПК.

Решаващият орган следва да се произнесе в срока по чл.97, ал.1 от АПК и с оглед обстоятелството, че е колективен, този срок е едномесечен от получаване на преписката.

След завеждането на жалбата до ВСС с вх. № 94-00-422 от 18.03.2015 г., няма данни кога е получена от Висшия съдебен съвет, но предвид че е поставена на обсъждане в негова постоянна комисия на редовното заседание от 01.04.2015 г., тази дата следва да се приеме за начало на брое на срока по чл.97, ал.1 от АПК.

Следователно, за да е налице произнасяне по „надлежния ред” е необходимо да съществуват доказателства, че Висшия съдебен съвет се е произнесъл по подадената от мен жалба с решение, постановено най-късно до 01.05.2015 г.

От намиращите се в кориците на делото писмени доказателства се установява, че произнасяне на ВСС няма. Има решение на Комисията по предложенията и атестирането (КПА) на ВСС, която подпомага Висшия съдебен съвет в неговата дейност, но не може да взема решения от името на колективния орган. Становището на КПА има функцията и действието, което му придава чл.95 от АПК, но не представлява произнасяне на компетентния непосредствено горестоящ орган, който е Висшия съдебен съвет. Последният, в случай че споделя становището на КПА, най-малко би следвало да постанови, че отхвърля жалбата, по изложените от КПА мотиви. Всякакво друго произнасяне, на който и да е друг орган - помощен, временен или особен, не може валидно да приключи процедурата по реда на чл.97, ал.1 от АПК от името на ВСС.

И само за изчерпателност на изложението ще допълня, че дори да се приеме, че е налице „надлежно произнасяне“ (съобщено ми седмица след подаване на жалбата до съда), то наличието му няма как да се яви процесуална пречка за допустимостта на жалбата до съда. При отхвърляне на жалбата в контролно-отменително административно производство, на основание чл.98, ал.2, предл. второ от АПК, на оспорване подлежи отново първоначалния административен акт, който, видно от съдържанието ѝ, е предмет на подадената от мен жалба до ВАС.

Като не е съобразил горните правни норми, както и задължителното Тълкувателно решение № 2 от 22.04.2008 г. по тълк. д. № 21/2007 г. на ОСК на ВАС, Съдът е постановил неправилен и необоснован съдебен акт за прекратяване на производството.

По изложените съображения, Моля да постановите определение, с което да отмените **ОПРЕДЕЛЕНИЕ № 6241 от 28.05.2015г. на ВАС, Шесто отделение, постановено по ахд.№ 6035 / 2015 г., с което жалбата ми срещу Протокол за резултати от проведен писмен изпит на 04.03.2015 г., в обявения конкурс за първоначално назначаване за заемане на две свободни щатни длъжности „съдия“ във Върховен административен съд, е оставена без разглеждане и производството по нея е прекратено, и да върнете делото на състава за продължаване на съдопроизводствените действия.**

Приложения: Екземпляр от жалбата за ответната страна.

03.06.2015г.

С уважение:

/Рая Станкова/